

Balada Emigrantului Grăbit (Parodie)

Marin Mihalache

Eu gata sunt de plecare
Mi-am scos pașaportul și viza
Dar nu știu cărămul spre care
Mi-oi duce de-acumă valiza.

Nu știu de soarta m-o duce
Spre alte limanuri mai bune
De stea-n Hollywood voi ajunge
Sau în Spania la cules de căpșune.

Nu știu ce semn de-ntrebare
Ce vis sau coșmar am acum
De este-nțelept sau eroare
Să plec nebunește la drum.

Da-n hrubă la mine nu-i soare
Și nici n-aș vrea să mă-nsor
Ca barza din cuib călătoare
Vreau să cutreer, să zbor.

Am stat la mansardă o vreme
Intr-un bloc din Piața Chibrit
Și noaptea și ziua devreme
Am fost deopotrivă pilit.

Mai sus, într-un fel de cămară
Făceau cu de-a rândul mâncare
Amici întorsi „de afară”
Ca păsări pe mări călătoare.

O tipă spoită cu cretă
Fusește studentă în Franța
O doamnă bătrână, discretă
Și-un june din portul Constanța.

De-acolo-ntr-o noapte cu stele,
Mi-am pus geamantanul la tren
Și am plecat de plăcere
Dar viața de-atunci mi-e infern.

Tin minte acumă și gara
Pereții cu artă graffiti
Unde dormeam de cu seara

POEZII ONLINE

Lângă unii sosiți din Tahiti.

Vedeam lăcrimând cu lumină
Un bec ca un ochi de neon
Coloane de fier și rugină
Și stâlpi de chirpici și beton.

Am stat la un unchi de la Roma,
Dar unde n-am stat, și-n ce hal?
Și fiindcă nu făceam normă
M-au pus pe concediu total.

La coana Zizica-n verandă
Era de tutun să mă-înnec
Ea era și ea emigrantă
Bărbatu-i era un zevzec.

La Chicago, Toronto, Alaska
In Patagonia după comfort
La Barcelona, Madrid, țara bască
Am mers să-mi găsesc vre-un resort.

La urmă am tot colindat
Prin America după trai mai comod
Până când am parașutat
Pe strada Rocky River Road.

Ce nu gătea la pomeni preoteasa
Hrana nu m-a costat mai nimică
Părintele Jonny-și găsise mireasa
La Mănăstirea Cernica.

Nu m-am întors de-atuncea acasă
Primind de la welfare suport
Și țoale și casă și masă
Mijloace-n comun de transport.

Dar seara m-ajunge din urmă
Aici n-am mamă, n-am frate,
Sânt mielul cel slab după turmă
Și dorul de țară mă roade.

Mă-ntorc deci la vatră, acasă
Adesea în taină mi-am zis
Durerea de aripi m-apasă
Nu știu de-i aevea, sau vis?

Copyright © 2017 Marin Mihalache